

sin Betydning, at Frugtavlen kommer ind under mere stabile Forhold. Man maa ikke som hidtil i den Grad famle i Blinde. Saa kan naturligvis Interessen og Glæden ved denne Virksomhed ikke blive saa stor. Jeg kan tale med derom af egen Erfaring. Jeg har været med til at plante Træer, og naar der saa var gaaet 4—5, højst 10 Aar, kunde man se, at det slet ikke var den Sort Træer, man skulde have.

Der er talt om Udgifterne, men de forekommer mig rigtignok ikke at være nogen Grund til at standse denne Sag. Jeg mener ganske vist ikke, man kan blive staaende ved de 10 000 Kr., men selv om man ogsaa skal gaa højere op, ser jeg saaledes paa hele vor Forsøgsvirksomhed, at den er i den Grad nødvendig og paakrævet, at man, naar man har de Folk, der er egnede dertil, ikke skal opholde sig alt for meget ved Udgifterne; om det koster 10 000 Kr. eller to Gange dette Beløb, er ikke det, det kommer an paa. Det vil ikke være af nogen Betydning overfor de Værdier, der kan fremskaffes, og som langt vil overstige disse Udgifter.

Staten vil overfor Udstykningsforeningen blive stillet saa godt, som den overhovedet kan blive stillet overfor nogen Ejer. Man kan baade faa Forkøbsret og alle de øvrige Vilkaar saa gode, som man kan ønske sig. Udstykningsforeningen har jo ikke til Hensigt at tjene en eneste Øre derved. Forholdene paa denne Gaard er ogsaa vel undersøgte, og de, der har foretaget Undersøgelsen, er kommet til det Resultat, at det er den Ejendom, der nærmest svarer til Formaalet. Den ligger endelig saa nær ved København, at Undervisningen paa Landbohøjskolen kan faa ret betydelige Fordele deraf. I Bemærkningerne til Lovforslaget henvises der ogsaa til, at der mulig kan spares noget i det projekterede Arboret ved Hørsholm. Et Lovforslag om et saadant er jo fuldt forberedt, og naar denne Ejendom her anvendes til det i Lovforslaget tilsigtede Formaal, vil den ved Arboretet planlagte Frugthave kunne spares.

Jeg skal hermed paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til den størst mulige Velvillie, og jeg skal endnu en Gang henstille, at man gør Arbejdet i Udvalget saa hurtigt som muligt.

Boa: Jeg skal udtale min absolutte Tilfredshed med, at Staten her træder til og søger at bringe System i Frugtavlsudvalgets Arbejde. Det er givet, at hvis der skal komme noget rationelt ud af det, hvis vi skal kunne fremskaffe konkurrencedyg-

tige Varer indenfor vort Lands Rammer, maa vi indskrænke Antallet af Sorter ganske betydeligt. Vi maa ind paa Normalpakninger, og man maa, hvis man ikke har tilstrækkeligt af en bestemt Sort i den ene Plantage, kunne komplettere den andetstedsfra. Kun maa man være lidt forsigtig med ikke at skabe Skole og sige, at det, der trives godt herude paa Statens Forsøgsstation, kan man i alle Tilfælde anbefale. Jeg har lige talt med den ærede Ordfører for Venste Hr. Pinholt, og han udtalte, at det vilde man heller ikke; naar man var klar over, at Træerne derude trives godt og bærer godt, saa vilde man sende de forskellige Sorter ud for ogsaa at prøve dem under andre Forhold. Det bør man hæfte sin Opmærksomhed ved, saa at man ikke kommer ud for noget lignende, som for nogle Aar siden var Tilfældet med en Æblesort, som en Del af dette høje Tings Medlemmer sikkert kender. Den hed Celine og blev fra Haveselskabet anbefalet som det eneste saliggørende. Den blev plantet i Hundredtusindvis, men det viste sig, at det var en Sort, der slet ikke duede. I Almindelighed skal man være varsom med at angive nogen Regel.

Naar Staten vil ophjælpe Frugtavlen, maa man tillige have sin Opmærksomhed henvendt paa et andet Forhold, nemlig Sygdomsbekæmpelsen. Der er ingen Tvivl om, at det er uhyre Værdier, der i Aar er gaaet tabt for danske Frugtavlere ved Angreb af Fusicladium og andre skadelige Svampe, Skurv o. s. v. Det drejer sig om mægtige Summer, og man bør derfor efter min Mening søge ogsaa at faa Sygdomsbekæmpelsen sat i System. Jeg skal i denne Forbindelse nævne, at der i Gentofte Kommune i disse Dage er startet en større Sammenslutning af Haveejere, der vil anskaffe 15 store kraftdrevne Sprøjter, der kommer fra et Firma i Sverige. Det er aabenbart en ganske udmærket Sprøjte; den forstøver Vædsken godt og synes i det hele at være egnet til at bekæmpe Plantesygdomme med. Det kan ikke nytte, at vi er klare over, hvilke Sorter vi skal plante, og at vi giver dem den mest udmærkede Pasning baade med Hensyn til Gødning og Beskæring eller Ikke-Beskæring, naar man saa, efter at have faaet sine Træer bæredygtige, skal se hele Afgrøden ødelagt af Sygdom og Svamp. Det er af den allerstørste Værdi jo før jo hellere at faa sat Sygdomsbekæmpelsen i System. Vi har mange udmærkede Frugtavlere. Alene i Villakvartererne og i